

derfor ikke skulde kunne tages nogenfømhelst Beslutning om at fremme et enkelt Anliggende. Det vilde ogsaa være saameget mere inconsequent at udlede en saadan Slutning, som vi dog vistnok have baaret os meget rigtigt ad ved aarligen, efterat Finantslove ere blevne behand- lede her, at votere Penge til Anlæg af nye Lande- veie, uagtet man først i indværende Aar er kommen til at lægge en nogenlunde almindeli- gere Plan for deslige Anlæg. Men der er desuden en anden Grund, som i mine Tanker afgjørende taler for at gaae ind paa denne Sag, skjøndt Lidsomstændighederne ikke have tilladt at vedtage nogen endelig Plan for det hele Rige. Det er nemlig den, at, hvorledes man end tænker sig et Jernbanesystem her i Fremtiden indrettet, om man end, hvad Sys- land angaaer, vil see Jernbanen anlagt i en Retning fra Syd mod Nord eller i en Retning fra Øst til Vest eller maaskee en Forening af begge Retninger, saa vil dog under alle Om- stændigheder en Fortsættelse af Jernbanen fra Koeskilde til Korsør høre til de Baner, som upaatvivleligt vilde komme til at staae i første Rang i Henseende til Gavnlighed og Bigtig- hed for Landet. De Tvivl, som ere blevne fremsatte med Hensyn til Sagen, behøver jeg iøvrigt paa Sagens nærværende Stadium min- dre at beskæftige mig med, da det nemlig for- rekommers mig, at, paa en enkelt Undtagelse nær, alle de ærede Rigsdagsmand, som have udtalt sig, have meent, at Sagen burde be- handles i et Urvalg, hvor den da vil kunne undergaae en dybere Behandling, som jeg troer den paa nærværende Stadium ikke vil egne sig til. Jeg kan aldeles henholde mig til de grun- dige Foredrag, som vi idag have hørt af de ærede Rigsdagsmænd for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Rothe) og for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (David), forsaavidt de have imøde- gaaet de Tvivl om Banens Hensigtsmæssig- hed, som fra den ærede Rigsdagsmand for Hol- bek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) ere blevne opstillede. Jeg maa tilstaae, at jeg an- tager hans Forudsætninger om det ugunstige Resultat, en saadan Bane skulde afgive, for at være særdeles overdrevene. Efter Alt, hvad der foreligger i denne Sag, er der paa ingen Maade Anledning til at antage, at Staten skulde komme

til at løbe nogen synderlig Risiko ved den hele Rentegarantie; jeg vilde ønske, at Sagen stil- lede sig ligesaa heldigt med Hensyn til alle de andre Jernbaneanlæg, som i Fremtiden kunne blive nødvendige. Det er aldeles rigtigt, som den ærede Rigsdagsmand har forudsat, at ikke lettelig mange af de Baner, som nu søge over Kiel og Lübeck til Kjøbenhavn, vilde gaae til Korsør, for der at oplægges og atter beforders videre ad Jern- banen til Kjøbenhavn; men, naar jeg har ud- talt mig om den commercielle Betydning og Nødvendighed af Jernbanens Forlængelse, saa har jeg ingenlunde søgt den deri; thi der er en anden commerciel Betydning, som denne Bane har, og det er den Udvikling og Sikker- hed af Postgangen, som derved vil opnaaes, ikke blot for Hovedstaden, men tillige for hele det øvrige Land. Det er nemlig af største Betydning for Udviklingen af vort Postvæsen, at Korsør kan komme til at danne Centrum- met for det hele Postnat, istedetfor at Kjø- bnhavn hidtil har været det.

Jeg kan ikke nægte, at jeg i flere Hens- seender tiltræder de Betæneligheder, som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Dis- trict (David) har yttret med Hensyn til Lov- forslaget § 9, der i mine Tanker er et af de væsentligste Punkter. Naar man sammen- holder Regjeringens Forslag med den nedsatte Comitees, vil det sees, at der er gjort en væ- sentlig Indskrænkning i Henseende til de Afvi- gesser fra Statutterne, som oprindeligt vare bragte i Forslag. Jeg maa være enig med den ærede Rigsdagsmand i, at det kan være tvivlsomt, om det kan siges, at, hvad dette Forslag indeholder, vil gaae ud paa en even- tuel Oplosning af Selskabet, men netop deri, at det er tvivlsomt, hvorvidt en særlig Be- myndigelse behøver at gives, søger jeg en Modgrund for de Betæneligheder, jeg ellers kunde have; thi jeg troer, at den lovgivende Magt netop som en Følge af, at Statutterne maaskee dog ikke indeholde stort Andet, end hvad der siges i denne Paragraph, vil med mindre Betænelighed kunne gaae ind paa at affære denne Tvivl og dermed sikke hele Fo- retagendets Fremme. Skeer ikke noget Saa- dant, er det jo et meget stort Spørgsmaal, om det hele Forslag bliver til endelig Lov; thi det